

BALADA D'EN JORDI ROCA

Madona d'es Caparó
en Jordi Roca vos crida.
Madona d'es Caparó,
que li perdoneu sa vida,
que vos demana perdó.

I que vos n'enrecordeu d'aquest trobo? En Jordi Roca té pena de la vida. Tothom es compadeix d'ell. Tothom, fora de la principal acusadora... I la justícia farà el seu camí... No se sap si per calça d'arena, forca o garrot... Lo cert és que demà de matinada en Jordi Roca morirà, morirà...Demà en aquestes hores,
ai las, ja seré mort.

Demà en aquestes hores
m'hauran donat garrot.
Tan sols pel teu amor,
tan sols pel teu amor,
demà en aquestes hores,
ai las, ja seré mort.

Alça los teus ulls, garrida. No els alcis per mirar-me; alça-los i pendràs plaer de veure finir ma vida. Tothom que passa pel carrer se demana: "I quin delicte ha comès en Jordi Roca per a tenir tanta severitat amb ell?..." Estimava, estimava i el varen prendre per lladre. I el mesquinet, la nit abans de morir, canta, canta...

T'estim con t'estimava.

I fins demà t'estimaré
i s'hi hi ha una altra vida,
allà t'esperaré.

Mai més no et podré dir:
"T'estim, t'estim, t'estim..."
perquè demà en aquestes hores,
m'hauran donat garrot.

Efak, Guillem d'. "Balada d'en Jordi Roca". *Poemes, cobles i cançonetes (1956-1993)*.
Manacor: Col·lecció Tià de sa Real "Sa Nostra" caixa de Balears, 1994